

enten paa den ene eller den anden Maade, men det kniber med de sidste 5,000 Kr., uagtet 1ste Prioritet er fra Staten, saa at de 5,000 Kr. altid ville komme til at staa sikrere som 2den Prioritet, end om 1ste Prioritet var tagen fra en Bank. Men alligevel kniber det altid med de sidste 5,000 Kr.

Blem: Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at henlede Lovgivningsmagtens og særlig den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af at skaffe vore Fiskere Adgang til billig Kapital til Laan til Anskaffelse af Baade og Fiskeriredskaber, hvis de overhovedet skulde kunne følge med Tiden og skulde kunne konkurrere med Nabolandenes Fiskere. Jeg fremdrog et Eksempel fra Danmarks og vore Nabolandes Statistik, hvoraf det tydeligt fremgik, at staa vi højt paa Landbrugets Omraade i Forhold til vore Nabolande, kan noget lignende ikke siges om os med Hensyn til Fiskeriet, idet vi forholdsvis have faaet alt for lidt af Havets Rigdomme op. Det kan derfor kun glæde mig at se dette Lovforslag, og jeg vil ogsaa gerne være med til at takke den højtærede Minister, fordi han i Løbet af saa kort Tid har fremsat dette Lovforslag, og fordi det er kommet sammen med den højtærede Ministers Fiskerilovforslag, idet disse to Lovforslag jo egentlig høre sammen. Jeg tillod mig den Gang at nævne, om ikke Husmandskreditforeningerne kunde være et Slags Forbillede for Fiskerilaaneforeningerne, idet jeg gik ud fra, at vore Kreditforeninger her i Danmark ere noget, vi saa at sige have for os selv; det er en Slags dansk Institution. Selv om Forbilledet ved Loven af 20. Juni 1850 blev hentet fra Belgien, har Udviklingen i Danmark dog været noget for sig, noget, der saa at sige er vort eget. Den ærede Landbrugsminister er gaaet en noget anden Vej. Der foreslaas her Oprettelsen af en Statslaanefond, som laaner direkte ud til Fiskerne, og Oprettelsen af Laaneforeninger til Fiskerne, der faa indirekte Laan gennem Statslaanefonden. Jeg har selvfølgelig ikke noget som helst at indvende imod, at disse Laaneinstitutioner ikke ere af ganske samme Beskaffenhed som f. Eks. Husmandskreditforeningerne. Det eneste, hvori jeg ser en Forskel, der efter min Mening ikke er til Gunst for dette Lovforslag, er Begrænsningen af Midlerne til Udlaan. Der er den store Fordel ved vore Kreditforeninger, at man aldrig be-

høver at spørge om eller regne efter, om man har Penge til Laanebehov, fordi man mønter Pengene efter det daglige Behov i Form af Obligationer. Det er en uhyre Fordel ved Kreditforeningerne, men her er det begrænset, og Pengene maa være begrænsede, det kan ikke være andet.

Der er 250,000 Kr. til direkte Udlaan og 100,000 Kr. til Udlaan til Foreninger. Jeg ser ogsaa i dette Forslag, som ogsaa jeg ønsker maa blive til Lov, selv om det maaske skal ændres lidt hist og her, kun et Forsøg, et Forsøg paa at laane ud her paa et helt nyt Omraade, thi selv om vi have haft disse direkte Statslaan til Fiskerne, som have været givne under kommunal Garanti, har Staten ikke løbet nogen som helst Risiko. Viser det sig ved dette Forsøg, at Midlerne ikke strække til, saa vil Lovgivningsmagten sikkert altid kunne finde Midler til at afbøde denne Mangel. Maksimum er 1,500 Kr., men det skulde mulig sættes op til 2,000 Kr., saa at der ikke blev noget Hul mellem, hvad der kunde faas i Laan direkte, og hvad der kunde faas igennem Laaneforeningerne. Ved en saa kort Afdragstid som senest 3 Aar har jeg ogsaa Betænkelighed. Naar man tænker paa, at en Fisker optager Laan til Anskaffelse af Redskaber, skal han altsaa tilbagebetale det i de 5 paafølgende Terminer. Han skal hver Termin afbetale 20 pCt. af hele Laanet, altsaa $\frac{1}{5}$ deraf. Hvis vi kunde have givet et halvt eller maaske et helt Aars Afdragsfrihed, inden man forlangte et Afdrag, og saa forlangte Afdrag paa 3 Aar eller med $33\frac{1}{3}$ pCt. aarlig, tror jeg, at det vilde være bedre. Men, som sagt, den Slags Smaating er noget, der kan blive overvejet i et Udvalg, og det tænker jeg heller ikke, den ærede Landbrugsminister stiller sig afvisende overfor. I sin Helhed er det et godt Lovforslag, og den ærede Landbrugsminister vil sikkert faa Ære og Glæde af det, og hvis det bliver til Lov, hvad jeg haaber, vil det ganske sikkert blive modtaget med Glæde af vor Fiskerbefolkning, selv om Grænserne drages saa snævre, at Laan kun gælde i 3 Aar, og at der kun laanes 350,000 Kr. ud om Aaret, og det hele, der kan laanes ud i de 5 Aar som Følge deraf kun bliver 1,750,000 Kr. Jeg betragter det som et Forsøg, og naar disse 5 Aar ere gaaede, vil Loven sikkert blive forlænget, og viser det sig saa som med Forskudsforeningerne, hvor de 5 Millioner ere gaaede med, saa de senere slet ikke have kunnet faa noget — forhaabentlig ville de kunne faa det ved ny Hjælp —, saa tæn-